רמ"ש 62276-01-22 ה' נ' ה'

בפני כבוד השופט חננאל שרעבי

מבקש **מ. ה**
ע"י ב"כ עו"ד רן רייכמן

נגד

משיבה **ש.ה**

החלטה

1. בפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה בחדרה (כב' השופטת הדס גולדקורן) בתיק תמ"ש 41139-01-19 מיום 29.12.21, במסגרתה קבע כי החלטתו מיום 16.12.21 ברורה ולא טעונה הבהרה (להלן: "**ההחלטה קמא**"). ההחלטה מיום 16.12.21 קבעה כי בשלב זה המשפחה (המבקש, המשיבה וילדיהם הקטינים) לא יופנו לטיפול ביחידה האקסטרנית במרכז נווה מיכאל (להלן: "**נווה מיכאל**") וכן בקשת המבקש לחידוש המינוי של ד"ר אורן (כמטפל משפחתי) נדחתה.

<u>רקע וההחלטה קמא</u>

2. המבקש והמשיבה (להלן גם: "**הצדדים**") נישאו זל"ז בשנת 2008. מנישואין אלו נולדו לצדדים שלוש בנות, קטינות. יחסיהם עלו על שרטון, והם חתמו על הסכם גירושין ביום ... [2007], אשר קיבל תוקף של פסק דין בבית משפט קמא ביום 4.1.2018.

3. ביום 16.1.2019 הגיש המבקש את התובענה קמא, בעניינן של הקטינות, במסגרתה ביקש בין היתר לקבוע זמני שהות עם בנותיו, ולמנות מומחה לניכור הורי אשר יבחן את התנהלות המשיבה במישור זה, נוכח טענות רבות של המבקש לעניין ניכור הקטינות.

4. במסגרת התיק קמא, הופנו הצדדים בהזדמנויות שונות למטפלים משפחתיים אולם ללא התקדמות משמעותית בשיפור יחסי הצדדים, ואף לא בשיפור יחסי המבקש והקטינות.

5. בדיווח עו"ס לס"ד מיום 1.11.21 (להלן: "**הדיווח**") נכתב, כי לאחר הפניית המשפחה לטיפול בנווה מיכאל, נערכה ביום 14.10.21 ועדה לתכנון טיפול באגף הרווחה במועצה המקומית, לצורך הפניית המשפחה לנווה מיכאל.

כאמור בדיווח, נווה מיכאל ציין כי נדרשים תנאים לקלוט את המשפחה להליך טיפול אצלם, ומבוקש כי ההורים (המבקש והמשיבה) יתחייבו להפסיק את פניותיהם לבית המשפט למשך תקופת הטיפול, על מנת לאפשר לצדדים "שקט הנדרש ליצירת טיפול".

6. עוד נאמר בדיווח, כי לאחר שהתייעץ עם בא כוחו, הודיע המבקש כי אינו מוכן להתחייב שלא לפנות לבית המשפט בפניות חדשות. המשיבה מסרה כי מוכנה להתגייס לטיפול ולהימנע מפניות חדשות לבית משפט קמא בזמן הטיפול.

7. בסוף הדיווח נכתב כי "**במצב זה המרכז האקסטרני לא יוכל לקלוט את המשפחה**", וכי "**המקום לא יוכל להישמר**", וככל שהמשפחה תופנה שוב לטיפול בנווה מיכאל על ידי בית המשפט, היא תצטרך להיכנס להמתנה לתור מחדש.

8. ביום 23.11.21 הגיש המבקש הודעה לתיק קמא, במסגרתה הודיע על סירובו להתחיל טיפול בנווה מיכאל, וכן בקשה להחזרת המשפחה לטיפול אצל ד"ר אורן.

המשיבה הגישה תגובתה לבקשה, במסגרתה טענה כי יש לבטל את מינויו של ד"ר אורן, או כל גורם המטפל בתופעת הניכור ההורי, מאחר שלשיטתה אין כל ניכור הורי והמבקש הוא זה שנמנע מלפגוש את בנותיו. על כן היא ביקשה אף להורות לחדש את הקשר בין המבקש לקטינות, לאלתר באמצעות מרכז קשר.

9. <u>ביום 16.12.21 ניתנה החלטת בית משפט קמא, כדלקמן</u>:

> **"עיינתי בעדכון נווה מיכאל ותגובות הצדדים. מרכז נווה מיכאל זמין לטפל במשפחה. זאת בתנאי שהצדדים לא יפנו בבקשות לבית המשפט במהלך תקופת הטיפול. מקובלת עליי עמדת נווה מיכאל לפיה מדובר בתנאי סביר הדרוש להצלחת הטיפול. האב מסרב**

להתחייב לתנאי זה ולשתף פעולה עם ההליך הטיפולי. לא מצאתי בתגובות האב טעם המצדיק סירובו.

לאור האמור, בשלב זה המשפחה לא תופנה לטיפול בנווה מיכאל ובקשת האב לחידוש המינוי של ד"ר אורן נדחית".

10. ביום 28.12.21 הגיש המבקש "**בקשת הבהרה מבית המשפט**" במסגרתה טען כי ההחלטה מיום 16.12.21 קובעת כי לא יתקיים טיפול למשפחה אצל אף גורם – לא במסגרת נווה מיכאל ולא במסגרת פרטית כד"ר אורן. עוד טען המבקש, כי דיון בתיק קמא יתקיים בחודש יוני 2022 והוא לא פגש בבנותיו מחודש אוגוסט 2020 וכי ההחלטה הנ"ל תומכת ומנציחה את הניכור ההורי אותו מנחילה המשיבה לקטינות.

11. ביום 29.12.21 ניתנה החלטת בית המשפט קמא על בקשת ההבהרה של המבקש, כדלקמן:

"**ההחלטה מיום 16.12.21 ברורה ואינה טעונה הבהרה**".

בגין החלטה זו הוגשה בקשת רשות הערעור דנן.

<u>בקשת רשות הערעור</u>

12. בקשת רשות הערעור דנן הוגשה ביום 27.1.2022. ביום 31.1.2022 הוריתי על העברתה לתשובת המשיבה, וביום 3.2.022 הגישה המשיבה "**בקשה לדחייה על הסף של בקשת רשות הערעור ולחילופין הארכת מועד להגשת תגובה ב-45 ימים**".

13. בבקשת המשיבה לדחייה על הסף, נימקה היא כי המבקש למעשה איחר המועד להגשת בקשת רשות הערעור על החלטה האופרטיבית שניתנה ביום 16.12.22, ומנסה לערער עליה דרך הגשת בקשת רשות הערעור דנן, שהוגשה על "בקשה להבהרה" ובכך לעקוף את מועדי הגשת בקשת רשות הערעור, ובלא להציג כל "טעם מיוחד" לעשות כן.

14. בתגובתו מיום 11.2.2022, טען המבקש בתגובה, כי בקשת ההבהרה היתה במקומה מאחר שבית משפט קמא לא קבע כל דרך טיפולית ולא העניק כל סעד

לצדדים. עוד לטענתו, ניתן לערער על ההחלטה המאוחרת מאחר שבמסגרתה לא נימק בית משפט קמא את החלטתו הראשונה ואף "**לא התמודד עם הלאקונה**" שיצר, כלשונו.

15. בהחלטתי מיום 13.2.2022 קבעתי כדלקמן:

"לאחר עיון בבקשה ובתגובה, אני קובע כי בקשת רשות הערעור הוגשה באיחור בכל הנוגע להחלטה קמא מיום 16.12.21 (עליה נסובות מרבית, אם לא כל, טענותיו של המבקש בבקשת רשות הערעור דנן).

ודוק – אין בעובדה כי המבקש (כאן) הגיש "בקשת הבהרה" בתיק קמא, על מנת לעקוף/להאריך את מניין הימים להגשת בקשת רשות ערעור על ההחלטה המהותית) ראו למשל רע"א (מרכז) 7054-09-21 פלוני נ' שומרה חב' לביטוח בע"מ, פסקה 7 והפסיקה המוזכרת שם).

כאמור לעיל, בקשת רשות הערעור הוגשה באיחור.

ככל שהמבקש מעוניין להגיש בקשה להארכת מועד להגשת רשות הערעור, יגיש תוך 7 ימים מהיום בקשה מפורטת בליווי תצהיר, אשר תועבר לטיפולו של רשם בית המשפט.

ככל שלא תוגש כאמור בקשה להארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור, אורה על מחיקת הרמ"ש מחמת הגשתו באיחור.

תז' מעקב."

<u>הבקשה להארכת מועד להגשת רשות הערעור</u>

16. ביום 17.2.2022 הגיש המבקש בקשה להארכת מועד להגשת בקשת רשות הערעור. לטענת המבקש, למעשה רק משניתנה ההחלטה המאוחרת, ביום 29.12.21, נולדה העילה להגשת הרמ"ש, היות שבית המשפט קמא לא התמודד עם שאלת ההבהרה ולא נתן מענה הולם, ולמעשה ההחלטה מיום 16.12.21 הייתה החלטה חסרה, שאינה עומדת בחובת ההנמקה.

על כן, מבקש הוא לראות בהחלטה מיום 29.12.21 החלטה משלימה, ורק החל מאותו מועד חל מניין הימים להגשת הרמ"ש.

לטענת המבקש, הטעם המיוחד המצדיק הארכת המועד במקרה הנדון הוא העובדה שהבקשה הוגשה במועד ביחס להחלטה המאוחרת, ויש לראות את ההחלטות כמקשה אחת. כן טען כי סיכוייו הלכאוריים של הערעור טובים, שכן מדובר במקרה קשה של ניכור הורי שאין בסעדים האופרטיביים שניתנו עד כה כדי להפסיקו.

17. המשיבה התנגדה לבקשה. לטענתה, סיכויי ההליך קלושים, שכן הערעור מבוסס על טענה כוזבת לפיה בית המשפט קמא הורה על הקפאת הליכים, בשעה שכל שהורה בית המשפט הוא כי הצדדים לא יפנו לבית המשפט במהלך תקופת הטיפול; ממילא קבוע לצדדים דיון ביום 27.6.22 ועד אותו מועד עליהם להגיש תצהירי עדות ראשית ב- 3 תביעות שהגיש המבקש. עוד נטען, כי ההחלטה אינה עומדת בקריטריונים שנקבעו בפסיקה לצורך קבלת בקשת רשות ערעור.

לטענת המשיבה, המבקש לא הצביע על "טעם מיוחד" הנדרש לשם הארכת המועד להגשת ערעור; כן טענה כי המבקש ניסה, שלא בתום לב, "לעקוף" את חלוף המועד באמצעות הגשת בקשת הבהרה.

18. ביום 15.3.2022 דחתה כב' הרשמת, השופטת עידית וינברגר, את בקשת הארכת המועד להגשת בקשת רשות הערעור דנן.

<u>דיון והכרעה</u>

19. **לאחר עיון בבקשת רשות הערעור על נספחיה ובתיק קמא שוכנעתי לדחות את הערעור אף ללא צורך בתשובה, מכח סמכותי על פי תקנות 138(א)(2) + (5) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (להלן: "התקנות").**

נוכח האמור לעיל, בהמשך לאמור בהחלטתי מיום 13.2.2022 ובהמשך להחלטת כב' הרשמת וינברגר, דין בקשת רשות הערעור דנן להידחות, ביחס לשתי ההחלטות עליה הוגשה, מהטעמים אותם אפרט להלן.

20. בהחלטתי מיום 13.2.2022 קבעתי כי בכל הקשור להחלטה קמא מיום 16.12.21, בקשת רשות הערעור דנן הוגשה באיחור. כעת, משנדחתה הבקשה להארכת המועד להגשת בקשת רשות הערעור, **דין בקשת רשות הערעור על ההחלטה קמא מיום 16.12.21 להידחות** (ראו תקנה 43 וכן תקנה 147(ב)(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט – 2018).

21. כל שנותר בהליך דנן זוהי בקשת רשות ערעור על ההחלטה מיום 29.12.21.

כאמור ההחלטה קמא מיום 29.12.21 היא בבקשה להבהרה, שדינה כדין בקשה לעיון חוזר, שהוגשה ביום 28.12.21, על ההחלטה המקורית מיום 16.12.21, במסגרתה נדחתה, בין היתר, בקשת המבקש לחדש את מינויו של ד"ר אורן כמטפל משפחתי.

22. יוזכר בהקשר זה הכלל המושרש, לפיו הגשת בקשה לעיון חוזר (או בקשת הבהרה, כבמקרה דנן), אין בה כדי להאריך מניה וביה ובאופן מלאכותי, את המועד להגשת הליך ערעורי על ההחלטה המקורית. אם לא נאמר כך, שמנו בידיו של בעל-הדין את המפתח להארכת המועד להגשת הליך ערעורי, עד אין-קץ.

<u>ראו לענין זה</u>:

בשג"ץ 3368/12 **עטייה נ' כבוד השופטת איריס רבינוביץ'-בראון** (7.5.2012);

רע"א 5691/18 **ודובין נ' כונס נכסים רשמי ואח'** (1.11.2018) - (להלן: **"ענין ודובין"**).

23. **במילים אחרות, מרגע שנדחתה בקשת רשות הערעור על ההחלטה קמא מיום 16.12.21, דין בקשת רשות הערעור על ההחלטה מיום 29.12.21 להידחות, וכך אני מורה.**

24. יצוין כי פתוחה בפני המבקש הדרך, נוכח חלוף הזמן, לפנות בבקשה חדשה בתיק קמא למינוי מטפל/חידוש הטיפול המשפחתי, ככל שיבחר לעשות כן.

<u>סוף דבר</u>

25. **לאור האמור אני דוחה את בקשת רשות הערעור דנן מהטעמים שפורטו לעיל.**

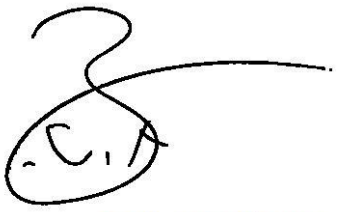
26. בנסיבות הענין אין צו להוצאות.

27. הערבון שהופקד בהליך דנן יושב למבקש באמצעות בא כוחו.

המזכירות תעביר פסק דין זה לצדדים.

החלטה זאת מותרת לפרסום תוך השמטת שמות הצדדים וכל פרט מזהה אחר.

ניתן היום, י"ג אדר ב' תשפ"ב, 16 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.

חננאל שרעבי, שופט